

Tôi sinh ra và lớn lên ở miền Trung, Việt Nam, trong thời kỳ đất nước được “hoàn toàn thống nhất” và cải tạo để đi Công Sản. Hôm nay tôi viết lên đây những tâm tư của một người con trẻ như tôi cuối cùng cũng đã nhìn ra bộ mặt thật tàn ác của Đảng Công Sản Việt Nam (ĐCSVN) mà không ngôn từ nào đủ sức lên án.

Cũng như những người bạn đồng trang lứa trong nước, tôi được nuôi dưỡng và đào tạo ở mái trường Xã Hội Chủ Nghĩa (XHCN) Việt Nam mà ở đây, thực cô luôn dạy chúng tôi phải làm một người công dân tốt trước khi tiếp thu những kiến thức chuyên môn. Còn gì tuyệt vời hơn khi bạn thân tôi được học tập trong một nền giáo dục “tiên học lễ, học hậu văn” đầy lý giáo ý.

Ngay từ lúc còn học mẫu giáo, tôi đã cố gắng phấn đấu để làm con ngoan trò giỏi cho ông bà, cha mẹ vui lòng. Cái thước đo sự ngoan ngoãn vâng lời của tôi chính là những phiếu “bé ngoan Bác Hồ” được cô giáo phát thưởng hàng tuần. Tôi tiếp tục rèn luyện mình trở thành một học sinh giỏi ngoan và được đề cử cũng như thành tích học tập trong những năm tiểu học (cấp I).

Năm tôi lên lớp bốn, thầy giáo chủ nhiệm đã đưa ra một số bài tập về địa lý vào Địa Thiếu niên tiên phong (TNTP) Hồ Chí Minh, trong đó có tôi. Theo tôi thì học sinh nào cũng sẽ được tham gia Địa TNTP khi bước vào trường trung học cơ sở (cấp II), trở nên thành phần cá biệt mà bị tập thể quyên gia nhập. Vì thế tôi rất hạnh phúc đến lớp với chiếc khăn quàng đỏ thẫm trên cổ áo sơ mi trắng lúc tôi được vào Địa trở về nhà ngay ngày hôm cùng lớp khác.

Tôi nhận được phần thưởng cho lý tưởng trở thành một công dân tốt của XHCN Việt Nam và trở lại đã không phật lòng tôi. Một lần nữa tôi lại được vào Đoàn Thanh Niên Cộng Sản (TNCS) Hồ Chí Minh sớm hơn với tư cách là một đoàn viên ưu tú. Đó là năm học cuối cùng khi tôi thi tốt nghiệp vào phổ thông trung học (cấp III). Lúc này, tôi không bao giờ quên đeo trên ngực chiếc huy hiệu đoàn biểu tượng cho một ý chí vững mạnh của thanh niên Việt Nam trên con đường xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Tôi rất tự hào về những thành tích với các học sinh đội viên hay đoàn viên mà mình đã đạt được trong những năm đầu tiên tiếp theo học làm người. Tôi xây dựng cho một tập thể đội viên mau mắn có thể giúp xã hội ngày càng phát triển hơn. Tôi cũng nguyện được sống giàu mạnh lên khi nghe Việt Nam, dưới sự lãnh đạo “tài tình” của chính phủ hiện thời, gia nhập vào Tổ chức Thương mại thế giới (WTO). Ngay đến thời điểm tôi rời quê nhà đi du học thì trong tâm trí tôi lúc nào cũng học tập một Việt Nam xinh đẹp với những trang sử oai hùng.

Trong những năm đầu du học, tôi nghe và biết những Việt hội ngoại không đồng tình với cách vận hành đất nước của Cộng Sản, nhưng tôi không để ý tìm hiểu lý do vì tôi không thích chính trị. Tôi thi tốt nghiệp đâu thì cũng có những cuộc chiến đấu giữa các phe phái bởi “chín người mười ý”. Cho đến một ngày gần đây khi tôi may mắn gặp và nói chuyện với một người bạn trẻ yêu nước trên mạng, tôi mới chợt nhận ra rằng tôi muốn làm một công dân tốt nhưng lại rất thụ động với tình cảnh đất nước mình. Không phải tôi không quan tâm mà tôi đã quá tin vào đường lối, chế độ trường của Đảng Cộng Sản (ĐCS) và những gì mà tôi đã được dạy dỗ tại trường XHCN này.

Nhưng rồi qua vài cuộc trò chuyện tìm hiểu sự thật về Đảng và cuộc đời Bác Hồ với anh bạn trẻ đó, tôi bắt đầu tò mò và tìm kiếm những tài liệu liên quan đến Việt Nam trong quá khứ mà trước đây khi còn ở trong nước, tôi đã bị những quy định sách lược (in bài Nhà xuất bản Giáo dục) lừa dối. Chỉ vì Đảng muốn biến bí mật và ác đã và đang gây ra cho dân tộc mà phải ngu ngốc biết bao câu chuyện thần thánh để tô đẹp hình tượng “ác nhân” của Hồ, để các bạn trẻ trong nước cứ mãi đắm chìm trong giấc mộng. Một niềm tin tôi đặt vào Đảng Cộng Sản cho một đất nước

thanh bình đã tan vỡ.

Tôi đã ngu muội đi cho cái chết báo quyên và để tài sản nhßi số mình mà ngu đi là một niềm hi vọng, là một chân lý sống. Tôi nhớ khi nhìn lại hình ảnh đứa bé máu giáo (là tôi) đã còn thßn dân nhßng tßm phißu “bé ngoan Bác Hồ” ngay ngày lên tßng nhà mà ngây thơ không biết Bác là một con người hß cßp đßn mßc đß nào. Tôi tự trách khi quàng chiếc khăn đỏ viền màu đỏ đã thấm máu của biết bao đứa trẻ vô tội trong công cuộc “cßi cách ruộng đất” do ĐCS thi hành hay phong trào “Nhân Văn-Giai Phẩm” đòi tự do dân chủ trong nhßng năm giữa thập niên 50. Tôi nhớ khi cài chiếc huy hiệu đoàn mang biểu tượng tay cầm lá cờ đỏ sao vàng mà theo Đßng là để soi sáng đường thanh niên tiến bước.

Đó không phải là số phận. Tôi nhìn mình đã từng chấp nhận mang trên ngực trái dấu vết hßn, bởi chính cái lá cờ đỏ mà tôi còn đang sống trên đất Việt hiện nay do lòng tin mù tßn để rơi vào tay kẻ thù cho người bang từng ngày, từng giờ, từng phút. Hồi ấy, nhßng cảm tưởng “gißi phóng miền Nam” và “thßng nhßt đất nước” của Đßng để ra sao mà dân chúng thờ. Vßy mà một số cá nhân vẫn còn sùng bái nhßng chính sách “ngu dân” để rồi tự biến mình thành đứa con tßi để ngàn đời của một Việt Nam.

Ngày trước tôi còn nhìn thiên nhiên trên chiếc xe đạp trên đường, còn vô tư cùng bè bạn vui đùa trong suốt quãng đời học trò yên bình của mình. Xung quanh chúng tôi được bao bọc bởi lớp kính vô màu hoa mà nhìn xuyên qua là cảm giác buồn trĩu nặng muôn sắc muôn màu hiện ra rõ ràng. Trong cái thời gian ấy, tôi đã thấy nhßng con người ngßi chỉm chß trên chiếc xe hơi bóng loáng, nhßng cao cổ sang trọng của thời đại tiên tiến, nhßng khu phố nhßn nhßp tiếng nói cười hßn hß, nhßng không gian to lớn và quan trọng hßp tác, để từ lâu dài của các nhà kinh doanh nhßc ngoài đời và Việt Nam.

Thời kỳ kinh tế đã bắt đầu mở cửa? Không. Bây giờ tôi chỉ thấy được sau lưng kính nhßm màu kia là nhßng hình ảnh đau thương, tang tóc của quê hương. Tôi không còn thấy sự phßn thßn do Đßng nguß tßo lên mà thay vào đó là chết chóc, là đau đßng. Đất nước ngày nay nhßm một sa mạc khô cßn không sống, nhß cánh rừng hoang tàn thißu tiếng chim ca, nhß một trại tù cho toàn dân vô tội, nhß một nghĩa trang để nhßng linh hồn chết oan. Xã hội ngày nay tràn ngập tội nhân máu dßm, đời truß, buồn lßu, ăn cướp, quan liêu của quyßn, tham nhũng hßi lßi v.v...

Đã thế ĐCS nào có lo lắng cho đời sống của dân mà chỉ hút máu để bào nhß loài ác quỷ, lại còn làm tay sai cho Tàu Cộng để chúng vẽ vết hßt đất đai, rừng núi, hßi để của quê hương. Quß là một gußng máy xã hội mßc ruộng, thời nát. Một bên phần để đang sống nhßn nhß ngoài

vòng pháp luật như thế thì thế hội tôn ti trật tự ở đâu, lẽ nghĩa phép tắc ở chỗ nào đây.

Cái mái trường XHCN chẳng đưa ra những lý thuyết suông thôi sao? Hay nó chẳng dạy cho Đảng phải biết những những và tôn thờ quân Tàu cộng p n c; còn đi v i đ ng bào ru t th t thì chính quyền C ng s n ra s c đàn áp và gi t h i, lúc đó m i g i là “đ y m nh công nghi p hoá, hi n đ i hóa” sao? Thế mà tôi đã t ng th n t t ng, c m ph c cái n n giáo đ c x o trá y. Còn bi t bao tu i tr trong n c ph i ch u s c ng bách t t t ng mà không th t do nói lên t ng nói dân ch c a chính mình. Xót xa thay cho con cháu L c H ng v i b dày l ch s b n nghìn năm đ ng n c và gi n c.

Tu i th c a nh ng ai đã t ng b B Giáo Đ c và Đào T o tiêm cho m t mũi đ c đ c “mang tên Ng i” thì không th không nh hay ít nh t cũng nghe đ n “Năm đi u Bác H đ y”. Đây là nh ng l i căn đ n c a H Chí Minh vi t cho thi u niên, nh đ ng trong đ p l k ni m 20 năm Ngày thành l p Đ i Thi u niên Ti n phong Vi t Nam nh ng sau này nh ng câu ch y đã đ c s a l i hoàn ch nh nh sau:

1. Yêu T qu c, yêu đ ng bào
2. H c t p t, lao đ ng t t
3. Đoàn k t t, k lu t t
4. Gi gìn v sinh th t t
5. Khiêm t n, th t thà, dũng c m

Tôi nh n th y r ng nh ng cán b cao c p Trung ng Đ ng hi n th i th c hành l i đ y đ c a c H còn t t h n g p tri u l n thanh thi u niên Vi t Nam. Nói v “Yêu T qu c, yêu đ ng bào”, h không bao gi đ nh n dân nhúng tay vào nh ng vi c “đ b n” hay b n tâm đ n nh ng chuy n tr ng đ i mang tính dân t c nh bán đ t nh ng r ng, hi n dâng hai h i đ o Hoàng Sa và Tr ng Sa cho Trung C ng.

Nói v “H c t p t, lao đ ng t t”, các cán b này r t ham h c h i tính đàn áp tôn giáo, tính h ch sách nh ng nhà dân ch , tính bóc l t dân nghèo và h cũng lao đ ng c t l c cho quân ngo i xâm . Nói v “Đoàn k t t, k lu t t”, nh ng b m t Đ ng viên nh nh p y luôn s ng đùm b c cùng b n c p Trung Qu c v i ph ng châm “16 ch vàng” là “láng gi ng h u ngh , h p tác toàn di n, n đ nh lâu dài, h ng t i t ng lai” và ch tr ng “4 t t” là “Láng gi ng t t, b n bè t t, đ ng chí t t, đ i tác t t”. H tuy t đ i tuân theo nh ng qui đ nh gi c Tàu đ ra v i m t tinh th n “k lu t t” đ gi gìn tình anh em h u ngh .

Nói v “Gi g n v sinh th t t t” thì không ai chú tr ng b o v s c kho b ng c u T ng bí th ĐCSVN Lê Kh Phiêu khi ông ta cho tr ng nguyên m t v n rau s ch trên sân th ng đ tránh ăn th c ph m đ c h i ngoài ch . Nói v “Khiêm t n, th t thà, d ùng c m”, tôi có th th y tính khiêm nh ng c a các cán b này m i l n v v t c a dân đ c “m i t” thì ch nói là nh t nh nh đ c “m t ký”. H n n a, h còn th t thà tin vào đ án khai thác qu ng bô-xít trên Tây Nguyên c a đ i tác Trung Qu c đ nông dân trong vùng ph i s ng lay l t vì m t đ t tr ng hoa màu. H d ùng c m ch p nh n làm tên nô đ ch cho gi c Tàu m c dù hi u rõ r ng tính m ng hàng tri u đ ng bảo đ ang b đ e đ a b i k ho ch th ng tr toàn đ t n c Vi t Nam c a gi c.

Tôi công nh n nh ng v cán b này qu x ng đ ang là cháu ngoan Bác H . Các b n tr trong n c và h i ngo i hãy nhìn vào công cu c đ i m i c a Đ ng C ng S n mà t mình phán xét ch đ l ng quy n kia có còn c a dân, cho dân, và vì dân hay không.

Tôi s l m khi mình không còn tìm th y tên n c Vi t Nam hi n di n trên b n đ th gi i vào m t ngày mù i. Tôi bu n l m khi dân t c Vi t Nam tr thành gia nô cho k thù đã t ng đô h n c nhà m t nghìn năm. Tôi hoang mang không bi t ngu n c i c a mình ở đâu n u con cháu L c H ng bi n m t trong ti m th c c a đ lu n th gi i. Tôi s là ai? Các b n tu i tr Vi t Nam s là ai? Có th các b n mu n gi ng ng i này k n hay nh ng nh n v t n i ti ng trên th gi i, nh ng hãy nh r ng chúng ta không bao gi tr thành h vì chúng ta là ng i Vi t Nam mang trong mình dòng máu yêu n c.

Tôi tin nh ng ng i tr chúng ta không m t thành ph n cá nhân nào mu n quê h ng r i vào bóng đêm r i câ m l ng mãi mãi. V n m nh c a đ t n c đ ang n m trong tay chúng ta. Hãy tìm hi u s th t và lên ti ng cho nhân quy n! Tôi mong l m nh ng trái tim nhi t huy t cùng chung m t lý t ng cho Vi t Nam thanh bình và m no. Đ ng đ b n thân các b n l m đ ng l c b c trên muôn vàn đau th ng c a quê nhà, các b n !

Còn tôi, tôi đã th c t nh.

Lê Nguy n Huy Tr n

Print Comment Email

Tôi Đã Tìm Thấy

Tên: Lê Nguyễn Huy Trăn
Số: 30 Tháng 4 Năm 2009 02:38

Nguyễn Công-Chính: Tháng 4 Đen - Quốc Hân - Vinh Danh Trừng Công Sơn (?) (4/23/2009 11:09:39 PM)

Nam Lộc: Chỗ Làm Điều Sai Lầm... Không Sợ Ai Hiếu Lầm (4/23/2009 5:00:52 PM)

Nguyễn Thiệu Nhân: Nhân Danh "Tổ Thiệu" Để Giao Lưu Văn Hóa và Kinh Tài cho Việt Cộng (4/21/2009 4:41:50 AM)

Topa: Con Lừa (4/18/2009 8:16:10 PM)

Đào Hiếu: Phát Hiện Quán Cà Phê (4/12/2009 12:05:59 PM)

Trần Văn Ca "Đốt" 60 Ngàn Đô La (4/10/2009 2:04:28 AM)

Một Số Tổ Thiệu (4/7/2009 5:10:32 PM)

Nghị Quyết 36 và Nghị Quyết "Đón Đón" Cho Cộng Hân (4/7/2009 3:35:21 AM)

Kinh Doanh "Tổ Thiệu" hay Làm Tay Sai cho Việt Cộng (?) (4/7/2009 1:41:19 AM)

Bức Hình Oan Nghiệt và Tội ác Nguyễn Ngọc Loan (4/6/2009 1:24:53 AM)

Ý Kiến Của Bạn

Ban tre than men,

Con gì hơn thay được những người như bạn nhỏ vào những tiền bạc của nhân loại mà thay được mất mát của bạn quý do này. Tôi nhiều lần được tiếp xúc với những bạn trẻ trong nước, bác sĩ có, cụ nhân có, giáo sư đại học có, sinh viên thì nhiều lắm, và chỉ để thay buồn lại buồn thêm cho cái đất nước của ta. Chưa có một người nào, chưa có một ai tôi gặp ở SG, trong những lần đối thoại đã cho tôi một ý niệm rằng họ hiểu họ đang bị bưng bít, họ đang bị luông gât. A, có chú, tôi có quen một anh bạn trước là sinh viên phản chiến theo VC vào bưng, nay thì chúc vì cùng cao lắm rồi có lẽ cùng có vụ trường, mà tôi vì có chút lòng men nên xin được giấu tên,, kha thân vì nhau chung nhiều lần, mỗi lần gặp nhau lại bu khu rồi anh ấy lại gây dạn dè chung tôi cùng nhau hát nhạc phản chiến của Trịnh, nhưng cứ mỗi lần tôi bắt đầu phản ti, ch giữa VN và Vc, thì tôi làm, lúc nào cũng vậy câu duy nhất mà anh ấy nói được là "May bạn nói chuyện cứ coi như tôi không nghe, không thay gì hết nghe". Đây tri thức của Việt Nam bay gió đã so là thế này, đau tranh làm gì nữa khi mồi miêng thì mất hết, khi mà bạn diêm đang đau so đã thì cho ít bong lóc rồi, thôi cứ nham mất theo giống đối vậy. Điều tôi muốn nói là cái hay, cái ác dộc ghe gom của lũ buồn thân, bạn thanh, buồn gái, bạn đất nước đang thông tri que nhà mình bay gió, là chúng đã ru ngu dân tộc bằng những gì gọi là bạn thiêu nhất của đời sống, di diêm, rượu chè, khoe nhau sự giàu có, để mỗi người quên đi những niềm đau mỗi ngày của những kẻ không hề biết tự do. Dân tộc chúng ta bay gió, ngoài một lũ đều cang an trên ngai trước, tất cả những người còn lại đều chỉ là NHUNG CON NGUA ĐÃ ĐƯỢC BỊT HAI MẮT, CHỈ BIẾT NGO PHIA TRƯỚC, VÀ CHỈ BIẾT CHẠY THEO NHUNG VÉT ROÌ MÀ LỪ VỎ THÂN SẼ QUÁT VÀO NGƯỜI ĐE VÊ ĐUONG CHO ĐI THÔI. Cái dân tộc như thế, nếu các bạn trẻ như bạn bạn còn nhỏ nhỏ, bạn chưa nhìn thấy, thì liệu sẽ đi về đâu đây? Bạn trẻ thân men của tôi.

Bác Phạm

Nói đến hai chữ tội nh th c làm tôi liên tưởng đến bốn ki n ngh do giáo sư Nguyễn Hu Chi chủ x ng g i chính phủ để ph n đ i v vi c khai thác bauxite ở Tây nguyên. Trong bốn ki n nghi y làm tôi chú ý và để c k vì trong đó nhà âm nh c h c dân tộc Trần Văn Khê ký tên cùng nh ng nhà trí th c danh ti ng khác. Đây là d u hi u đáng m ng cho dân tộc vì dù trí th c bên này hay bên kia đã nh n th c r ng: VC là con r ng để đang c n nát hình hài đ t m m n yêu và chúng đã l nguyên hình là kẻ ph n b i dân tộc.

Gì i bình dân nh dân oan đã tội nh th c, tôn giáo đã tội nh th c và gì đây ng i trí th c cũng b t đ u tội nh th c và nh n rõ ng i VC là kẻ ch bi t l i d ng lòng yêu n c để đ t m c đích. Khi chúng đ t m c đích là b t đ u ch i trò v t chanh b v , ch i trò l a đ o và ch dùng s c

mình gian manh để ép con người vào quở dờo người tù của chúng. Nhưng vì t c người đã làm to, VC t người người trở b i năm xa mà chúng dùng, chúng t người bách chiến bách thắng, có người đâu lập trí thức mà d c nhào n n d i mái nhà XHCN bắt đầu m m t và th y rõ s t t v b m t kinh t m c a nh ng quan th y VC bán n c và người trí thức y bắt đầu lên tiếng ph n đ i hành đ ng để hèn c p c a, gi t người c a k ch b t l y đô la làm nghĩa s ng.

Mong rằng th y Nh t H nh s t nh th c qua hình nh pháp n n t i tu vi n Bát Nhã, h y tr v v i dân t c, quy t tranh đ u cho nh ng con người b th p c bé h ng đang s ng o n o i d i lập giây đing c a VC.

Th ng VC ch có đoàn k t, n u chúng ta b t đoàn k t ch c ch n s th ng VC. Không nên ch i trò ch p mĩ. Ch a ch n người t n n là người ch ng c ng th c s , bao nhiêu người t n n VC đang âm th m v trong tháng 5, tháng mà chúng ta c n ph i quy t tâm th c hi n ch m ngôn b t tuân dân s đ ch ng t s c m nh và ý chí con người VN, dù xa quê nh ng không bao gi quên t i ác c a VC m t t i đã đ u i chúng ta ra b n.

Người trí thức VN bắt đầu th c t nh và m i người th c t nh nh nhà nghiên c u âm nh c TVKhê, VN chúng ta s có ngày m i.

nguyễn hi n

Bài viết thật hay.. Làm tôi thấy họ then khi ko làm đ đ u c gì trong lúc này.. Thanh Niên sinh viên oi.. chúng ta hãy cùng nhau tìm đ u mọi cách nói cho cả thế giới biết là bọn CSVN đang bán nước đang biến cho giặc tau.. Đất nước chúng ta cần đ đ u c bao v e.. hãy cùng đ đ u c lên.. chỉ một tiếng nói đ đ u c thì cu nói... hãy làm chỉ một hành đ đ u c n h o làm đ đ u c thì cu làm đ đ e bao v e tại nguyên, đất nước và dân tộc ta khỏi s d n áp cu CSVN đang hoi đ đ u c voi bọn giặc tác giết hai dân tộc...

Boston

thật su khi tôi đọc bài viết này của bạn. tôi thấy họ then vô cùng. vì chính tôi cũng như bạn mà tôi đến giờ này vẫn chưa hiểu gì cả. chính bài viết của bạn đã làm tôi thức tỉnh. vì cách dùng tu

ngu của bạn rất tuyệt và thuyết phục được chính bạn thân tôi.

bạn đưa ra rất nhiều vấn đề. mà trước khi tôi viết lại nhưng lời này cho bạn tôi đã đi tìm một số tài liệu để chứng thực những gì bạn nói. và tôi như người tu trên trời rơi xuống. nhưng gì tôi nghĩ về đất nước của chúng ta hoàn toàn sai lệch. bây giờ tôi mới thay chính tôi là kẻ tiếp tay cho quan thu hai dòng bao và dân Tộc. cảm ơn bạn rất nhiều và tôi hi vọng bạn sẽ viết thật nhiều để cho giới trẻ hiểu và biết được những gì CSVN đã gây ra cho Dân Tộc và dòng bao của chúng ta phải gánh chịu trong suốt chiều dài mà chúng ta trải. một lần nữa tôi rất chân thành cảm ơn Take2tango đã đăng bài viết của bạn. và cũng chân thành cảm ơn bạn đã nói ra và chia sẻ những gì bạn đã nhìn thấy trước tôi

PhuongTrinh

Cảm ơn Take2Tango đã đăng bài viết của người bạn này và hi vọng bài viết này có thể giúp người trẻ Việt Nam nhận ra được bất mßt gì để cải thiện Cäng Sän Việt Nam.

SaiGon

Hoan hô sự thức tỉnh của cảu Em ,cảu Em còn trẻ mà có nhận thức thật chính xác hy vọng rằng đây sẽ có nhiều Em đứng trang trọng và vì cảu Em cũng cùng có một nhận thức đúng đắn ,chúng tôi hi vọng là một chế độ độc tài và phi nhân cần phải loại bỏ cảu chúc cảu Em luôn sáng suốt đấu tranh giành quyền con người cho dân tộc .